

ע"פ 54842/12-17 - עירית תל-אביב-יפו נגד אמיר שביט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 54842-12-17 עירית תל-אביב-יפו נ' שביט

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער	עירית תל-אביב-יפו
	ע"י עו"ד מרינה דובינצקי
נגד	
המשיב	אמיר שביט

פסק דין

בפני ערעור על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופטת י.אונגר ביטון) מיום 12.11.17. הערעור מוגש על קולת העונש.

הרקע

בתאריך 26.4.17 ניתן דוח לגבי רכבו של המשיב בגין הכנסתו או השארתו בגן ברח' ברנפלד שמעון בתל-אביב, עבירה לפי סעיף 32 לחוק העזר לתל-אביב יפו (שמירת הסדר והניקיון) התש"ם - 1980 (להלן: "**חוק העזר**"). הקנס המקורי בגין העבירה דנן הוא ₪475.

המשיב ביקש להישפט וזומן לדיון בבית משפט קמא. בדיון בהקראה הודה המשיב בעובדות כתב האישום והורשע על פי הודאתו.

לדבריו, במקום בו חנה, חנו רכבים נוספים והמורים בבית ספר סמוך אמרו לו שהם חונים שם דרך קבע. לגבי מגרש נוסף נאמר לו כי מותר לחנות שם, אולם הוא לא ידע היכן מותר והיכן אסור לחנות. עוד ציין המשיב כי הוא חייל בשירות חובה והקנס הוא בגובה חלק הארי של משכורתו.

ב"כ המערערת עתר לכך שהקנס המקורי ישאר על כנו, אולם בית משפט קמא גזר על המשיב בהתחשב בהכנסתו הדלה, קנס בסך ₪250.

להלן בתמצית טיעוני המערערת

עמוד 1

1. בסעיף 230 לחסד"פ נקבע כי בית משפט רשאי להפחית מהסכום הנקוב בהודעת התשלום רק **"בנסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה"**.
2. המחוקק קבע לצד העבירה בה הורשע המשיב קנס בסך של 475 ₪ ולא התקיימו במקרה זה כל נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתת הקנס המקורי.
3. הלכה פסוקה היא, הפחתת הקנס המקורי תעשה במשורה, במקרים חריגים ביותר בהם קיימת מצוקה אמיתית. גישה אחרת תעודד פניות סרק לבתי המשפט לעניינים מקומיים, בזבז משאבי ציבור ואף אפליה כלפי רוב האזרחים אשר משלמים את הקנסות המקוריים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להתקבל.

העובדות אינן שנויות במחלוקת. המערער הודה והורשע על פי הודאתו בהכנסת רכב לגן, עבירה לפי סעיף 32 לחוק העזר. המשיב ציין כי הוא לא ידע אם מותר או אסור לחנות במקום שחנה. בית משפט קמא לא קיבל טענתו וטוב שכך, וקבע כי אם אכן התערער ספק בלב המשיב היה עליו לברר באופן ספציפי בנוגע למקום בו חנה אם מותר או אסור לחנות בו. למרות זאת הטיל בית משפט קמא על המשיב קנס בסך 250 ₪ במקום את הקנס המקורי הקבוע בחוק לצד העבירה, בסך 475 ₪, **"... בהתחשב בהכנסתו דהיום"**.

יוער כי מהתמונות שהוגשו לתיק בית משפט קמא אני למדה כי רכבו של המשיב חנה בין העצים בתוך גן ציבורי.

בהתאם להור' סעיף 230 לחסד"פ על בית המשפט שהרשיע את המשיב לגזור עליו קנס שלא יפחת מהסכום הנקוב בהודעת הקנס, **"אלא אם כן ראה בית משפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה"**. הלכה פסוקה היא כי הפחתת הקנס לא תעשה כדבר שבשגרה אלא במשורה ו**"במקרים חריגים ביותר בהם קיימת מצוקה אמיתית"** (ראו פסק דין ב- עפ"א 2337-04-16 עירית תל-אביב נ' בורשה, ע"פ 80031/01 מדינת ישראל נ' גוטסמן, עפ"א 31035-05-15 מדינת ישראל נ' תום זמירה).

העובדה שהמשיב הינו חייל בשירות חובה ומשכורתו דלה, איננה נסיבה מיוחדת וחריגה המאפשרת לבית משפט קמא להפחית מהקנס המקורי. אין מדובר במקרה דנן במצוקה אמיתית.

זאת ועוד, גישה שכזו לפיה הקנס המקורי יופחת כדבר שבשגרה, בין היתר, בהתחשב במיעוט הכנסות, תגרום לשטף של התדיינויות בבתי המשפט לעניינים מקומיים, שרובן התדיינויות סרק, כאשר הנאשמים מודים בעבירות שביצעו, אולם מבקשים בנימוקים שונים ומשונים להשיג הפחתה בסכומי הקנסות המקוריים.

על ידי כך תיווצר אפליה כלפי רוב האזרחים אשר משלמים את הקנסות המקוריים המושגים עליהם מבלי לבקש

להישפט ולגרום על ידי כך לבזבז משאביה של המערכת השיפוטית (ראו עפ"א 80049/05 מדינת ישראל נ' אברמוב).

יתר על כן, במקרה שלפנינו כאמור, רכבו של המשיב חנה בתוך גן ציבורי, מקום המיועד לשימוש הציבור ויש צורך לשמור על בטחון הציבור במקום, בעיקר על בטחון הילדים ולאפשר להם לשחק בבטחה מבלי לחשוש שיכנסו מכוניות לגן.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערעור וגוזרת על המשיב את הקנס המקורי בסך ₪ 475 ₪ שישולם תוך 30 יום מהיום.

מסכום זה יקוזז כל סכום ששולם, אם שולם, על חשבון הקנס.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.